

**Modře natištěné štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
32,71+ 2,29 (GST) = 35 kan. dolarů
Cena 1.40 + 0.10 (GST) = 1.50 dolaru.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

**Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!**

J Time
Committed
À dé lai
convenu

Telefon: 416/530-4222

Fax: 416/530-0069

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
satellite1-416@rogers.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 13.

(315.)

Vol. 14.

satellite **1-416**

Thursday,

July 15,

2004

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Jako když hrách na kůlnu hází

Naše sousedka ve Vršovicích byla chápavá žena. Jednou, když můj bratr zavřel dveře tak prudce, že se vysypalo sklo, nalezla moje matka u ní pochopení. Nejen to. Na oplátku se dověděla, že dva bratři, kteří bydlí nad námi hrají v chodbě hokej, že Vašíček, který bydlí v prostředním baráku již dvakrát ve škole prošoupl a chodí nyní do školy pomocné. Paní odnaproti věděla zkrátka vše. Snad i o prvních sexuálních zkušenostech mladistvých.

Dokázala totiž naslouchat stížnostem rodičů a tyto stížnosti patřičným způsobem komunikovat dál. Zcela jiná byla situace s lidmi, kteří bydleli pod námi. I v dobách nejtvrďšího komunismu nevyvěšovali sovětské vlajky. Vždy jen československé. Nevěděli o nikom nic. S nikým se nestýkali a neuměli pořádně česky. Proto jsme si z nich jako děti dělaly srandu. K nejoblíbenějším zábavám patřilo střílet se jim míčem do okna. Pan Jaroševský vždy vyběhl, gestikuloval rukama a křičel "Co robíš?" Když jsme se stěhovali pryč, tak jsem se šel s ním rozloučit. Tehdy se rozpovídal. Dověděl jsem se, že není Rus, ale Ukrajinec. Byl to inženýr, stavitel a udělal první šikmý most v Čechách. Vysvětlil mi, jak je těžké udělat takový most, protože rozložení sil je mnohem komplikovanější než u mostů, které jsou rovné. Byl to pravoslavný mystik, studoval indickou filosofii. Bydlel s bratrem a jeho ženou. Ti uvěřili sovětské propagandě a jeli na návštěvu příbuzných do Sovětského svazu a už se nikdy nevrátili zpátky. Ani jsme takovou maličkost nepostřehli. Paní doktorka nad námi nám vždy prohlížela oči a o dvě patra nad námi bydlela také paní doktorka a ta nám vždy píchla penicilin, když šla ze střediska domů, abychom nemuseli za ní do ordinace. Jako děti jsme znaly všechny lidi v baráku.

Pak jsme se přestěhovali. Už jsem neznal lidi z baráku. Ti však pečlivě hlásili mým rodičům, kdy byl u nás jaký mejdan a nebylo jich málo. Pan Pelikán, který bydlel o patro níž totiž pracoval pro Státní bezpečnost. K tomuto zjištění jsem nepotřeboval Cibulkovy seznamy.

Legitimoval se mi sám, aby získal určitý respekt a zamezil neúspěšně naší mladistvé bujnosti.

Opět jsem se přestěhoval. Jednou nám vyměňovali dřez v kuchyni. Zavřeli ve sklepě vodu a když byl starý dřez pryč a nový tam ještě nebyl, nějaký chytrák vodu opět zapnul. Vytopilo to nejen nás, ale i sousedku pod námi. Nemohla nám od té doby přijít na jméno a dožila se téměř stovky.

Emigroval jsem. Můj první domácí byl hodný člověk, ale měl peklo od sousedky. Byla to Japonka, která nechtěla akceptovat jeho slovenskou úrodnou zahrádku, plnou rajských jablek, okurek a zucchini. Měla krásný trávník a přes plot křičela: "Že se nestydíte za takový bordel." Dospěl jsem k závěru, že Japonci jsou pořádní lidé.

Tento názor mně vydržel do dalšího stěhování. Nyní mám na severní straně japonského souseda. Je to sběratel. Postupně nanosil zboží různé hodnoty do svého domu. Když zaplnil půdu, ucpal první patro materiálem nevyčíslitelné hodnoty,

Tečka za šampionátem

Pár minut poté, co se stalo Řecko mistrem Evropy, je poškozený vůz řeckého fanouška odvážen odtahovou službou s portugalskou vlajkou. K nehodě došlo v oblasti Bloor a Dovercourt. Jinak, pokud je nám známo proběhly oslavy bez větších problémů. O Mistrovství Evropy na straně 12.

zakryl okna novinami a krabicemi zaplnil veškeré obytné prostory, přišla na řadu veranda, kde pod igelitem skladuje knihy. Po čase se začaly rozličné předměty kupit po jeho dvorku, až se nakonec dostaly skrz stěnu do naší garáže. Jelikož je to pořádný člověk, začal teď stavět na dvoře kůlnu, aby měl kam přebytečný materiál uložit. Máme z toho radost. Občas si během nedělního odpoledne vezmeme hrách a házíme ho přes plot na stěnu nové stavby. Výsledek je podobný jako snaha městských inspektorů, kteří dali našemu sousedovi příkaz, aby s tím něco udělal.

Aby trápení nebylo konec, stal se dům na jih od nás nepřátelský mému dalšímu sousedovi, rodilému Kanadanovi. Ten má totiž opačný problém. Zatímco dům na severu věci přitahuje, dům na jihu mého souseda je pravidelně odmršťuje, včetně mého souseda. Viděl jsem to několikrát na vlastní oči. Náležitě posilněn, nejistým krokem se dostane až ke dveřím. Již chce zasunout klíč do dveří a v tom obrovská pecka. On zavravorá, pozadu sejde do zahrady a padne do trávy.

Zapálí si cigaretu a po pěti minutách udělá nový pokus. Opět ho neviditelná síla srazí se schodů. Jelikož je to člověk silné vůle, nakonec se mu přece jen podaří proniknout dovnitř. Myslel jsem, že záporný náboj domu je trvalý. Omyl. Minulou středu přijel s nějakým kumpánem taxíkem.

Šibalové se nedohodli při placení a došlo k zápasu řecko-římskému. V okamžiku, kdy se však objevil policejní majáček s houkačkou, šelma-soused se rozhodl, že moudřejší ustoupí. Dům ho tentokrát neodmrštil a on vplul dovnitř, kde zaujal pozici mrtvého brouka. Policisté chvíli klepali na dveře, ale tam se nikdo neozval. I špendlík upadnout by bylo slyšet. Měl jsem pocit, že kdyby házeli hrách na dveře, byli by úspěšnější. Místo toho vyslechli druhého válečníka a odjeli.

Sousedské problémy však nejsou pouze torontským specifíkem. Moje sestra bydlí v Hradci Králové v paneláku a soused jí pravidelně telefonuje ve tři hodiny ráno, že pračka je příliš hlučná. Ta ho vždy ujistí, že v noci nepere. Přesto se situace již řadu měsíců opakuje. Je to jako když hrách na stěnu hází.

Tento týden mi volala známá, že jejich sousedi vykáceli stoleté stromy, které jim vrhaly stín na zahradu. Tak jsem si řekl, že my máme aspoň nějakou srandu, zatímco tohle je už jen smutné. Říkat lidem, aby nekáčeli stromy má snad ještě menší smysl než házet hrách na sousedovu kůlnu.

O problémech se sousedy již píše Bible, ale házení hrachu na stěnu je novodobý fenomén. Je jen s podivem, že jsme je ve Vršovicích neměli, ale možná, že je měl pan Jaroševský s námi.

Aleš Březina
